Delfí Geli: “Veig els amos amb ganes de ser més forts”
Protagonistes 2018

“Si no som ambiciosos, potser ens hem de plantejar que no fem bé al Girona”
“Eusebio entén molt bé i sap cap on vol anar el club, i és un enamorat de la gent jove”

No ens marcarem límits, dins les nostres possibilitats. Si les coses es van fent sense presses, ens aniran arribant Hem crescut als voltants de Girona i volem fer-ho més enllà, també al Maresme, Osona i la Catalunya Nord

Miami era una molt bona oportunitat per créixer i fer marca. Respectem el soci, però ha d’entendre que mirem pel club

Alguna baixa? Renovem jugadors perquè hi creiem i els volem aquí. Però hi ha coses que no podem controlar

Els propietaris senten molt seu el Girona i tenen ganes de continuar fent coses perquè vagi millorant
La ciutat esportiva, la volem a prop de Girona. Estem treballant amb terrenys, ja veurem si són els definitius

No ha format mai part del consell d’administració, però Delfí Geli Roura (Salt, 22/4/1969) se sent molt còmode en el paper de president que els propietaris del Girona li van oferir l’estiu del 2015. L’exjugador parla de Miami, d’Eusebio, del City, de l’estadi i de la ciutat esportiva.

Els espera un mes de gener tan atractiu com dur. Preocupa l’exigència?

Jo crec que és esperançador i il·lusionant. En la lliga, has de seguir sumant i intentar anar fent camí. I s’hi suma el repte de la copa, contra un dels grans de la lliga. Serà una eliminatòria dura, però ens l’hem d’agafar com una possibilitat per continuar superant reptes. A veure si som capaços de competir com està fent l’equip, que segur que posarem en dificultats l’Atlético.

I això que el gener no es remata amb el viatge a Miami...

Sí, és cert. Però tampoc canvia tant. T’estalvies el viatge, però també era il·lusionant, per l’experiència que podia ser. Jugaràs igualment el partit, ho faràs aquí, i serà un partit més per intentar obtenir punts.

Li sap greu no anar a Miami?

Creiem que era una molt bona oportunitat per al Girona, per continuar creixent, per fer marca, per créixer a fora de les nostres terres. Ja ho hem experimentat a l’Índia i crèiem que això encara hauria estat molt més visible, molt més gros.

S’havia embolicat massa el serial liderat per Tebas?

A nosaltres, la possibilitat ens interessava, i així ho vam expressar. Creiem que la idea de la Lliga de créixer en drets audiovisuals, que repercuteix en tots els clubs, és bona. Per tant, és coherent amb el que pensem. Però ja no depenia de nosaltres, i no ha estat possible.

El Girona ha anat a remolc de la Lliga i del Barça?

Al final, el Barça va decidir fer el seu propi comunicat. Nosaltres sempre hem expressat la mateixa idea. També hem de tenir en compte que, en el repartiment, els dos grans són part molt important, i cadascú sap molt bé on estem.

El Girona manté que continuarà fent costat a iniciatives com aquesta. Per què?

Ho tenim clar. No hem de canviar d'idea ni de plantejament. Ho veiem positiu per al nostre club. El futbol ha anat canviant, i coses que semblaven impensables fa dos o tres anys, i ja no dic quinze, ara es fan. Hem d'intentar continuar creixent. Tenir més recursos, més possibilitats perquè això que estem vivint perduri en el temps.

El cas ha generat desgast al club respecte als abonats? Molts van expressar la seva disconformitat.

Sempre hem respectat molt el que pensava cadascú. Vam donar tres possibilitats crec que molt bones per compensar la pèrdua del partit a Montilivi. El nostre abonat, el nostre soci, ha d'entendre que prenem decisions mirant pel benefici de l'entitat, del nostre club.

El viatge a Miami els hauria generat molts ingressos. Tenien clar quants milions?

No ho tenim calculat ni cap referent. Estàvem esperant resolucions. Ara ja ha passat; és una altra pàgina. El partit es farà aquí i hem de preparar-nos per fer aquest partit.

En qualsevol cas, són diners que perden per reforçar l'equip?

Els recursos econòmics són molt importants i poden ser molt benvinguts. Com més siguem capaços de generar, això es reflectirà que puguem estar més ben preparats per reforçar.

A part dels carrils, creu que necessiten reforçar l'atac?

Crec que hem tingut una mica de mala sort amb dues lesions molt greus que s'han ajuntat en jugadors de la mateixa posició. No és normal que passi. És lògic i coherent que puguem tenir més possibilitats i pugui arribar algú que ens ajudi als carrils. I en funció de com veiem l'equip i com estigui el mercat, ho valorarem. Dependrà una mica del mercat.

El marge econòmic és escàs?

No és gaire, però en tenim i intentarem aprofitar-lo i gestionar-lo bé.

Van tancar el primer any a primera amb uns guanys de 6,7 milions i preveuen uns beneficis de 2,3 milions per al segon. Hi ha qui pot dir allò que els diners han de ser al camp...

No és tan fàcil. Hem fet també inversions a l'estadi, a altres instal·lacions... És intentar trobar l'equilibri per poder tenir totes les necessitats que tenim, esportives i d'altres àmbits.

A l'estiu, van pagar per Mojica i Muniesa i es va fer una aposta forta per Doumbia, que no ha sortit gaire bé.

Paguem el traspàs de Mojica perquè en el temps que ha estat amb nosaltres ha tingut un gran rendiment. Ha crescut, ha fet un bon mundial i hem tingut la mala sort que s'ha lesionat, però estem segurs que es recuperarà i tornarà a ser el jugador que era. Muniesa ens està donant bon rendiment i és un jugador de la casa, compromès, que coneix la nostra entitat i el tarannà gironí. I Doumbia és un jugador que sabíem que ens aportaria experiència, una mica diferent dels altres davanters, i té una qualitat molt alta dins l'àrea. Pels minuts que ha tingut, ha fet un gol important. I estem segurs i tranquils que ens anirà ajudant.

És indiscutible que ha de millorar...

És un jugador que va venir quan ja havíem fet la pretemporada, i ser un dels últims sempre costa. A Roberts també li va costar. Doumbia coneix molt bé el futbol i és molt conscient del que ens pot ajudar.

Podran satisfer les pretensions de Stuani?

Dins de les nostres possibilitats, intentarem que pugui seguir amb nosaltres, que estigui content. S'ha convertit en un jugador determinant. Per rendiment, per experiència, per pes al vestidor, és un jugador molt important. Al final, haurem d'estar convençudes les dues parts. Sempre parlant ens hem entès i trobat solucions.

Perilla que marxi al gener?

Nosaltres estem tranquils. L'únic és que en el futbol mai saps el que pot passar. El nostre pensament, la nostra idea, és que continuï amb nosaltres.

El mercat pot servir per tenir altes però també baixes. Hi compten?

Quan tens un bon rendiment, et pot passar que un equip més gran s'interessi per un jugador. Nosaltres sempre hem dit que renovem i ampliem contractes de jugadors perquè hi creiem i els volem. Però hi ha coses que no podem controlar. Entenem que, passi el que passi, serà per al creixement nostre.

Firma el dissetè lloc?

És una pregunta difícil. El nostre objectiu és salvar-nos; és clar, evident i en som molt conscients. Quan fem els 42 punts, els necessaris, intentarem ser ambiciosos. Com ho hem estat fins ara. No ens marcarem límits, dins la nostra realitat. Però estem en una lliga que competim amb deu o dotze equips per quedar del dissetè en amunt. Si podem tenir molta més tranquil·litat, molt millor per a tots.

Europa no s'hauria de plantejar a curt termini?

Com a curt termini, s'ha de plantejar la permanència. I a partir d'aquí, ser ambiciosos. Crec que hem de ser conscients que fa un any i mig que som a primera. Per estar consolidat, necessites més anys, més experiències. Ha d'anar arribant. Si les coses es van fent amb tranquil·litat, sense presses, ens aniran arribant coses. Tot porta el seu procés. El dia que hi hagi aquesta possibilitat, que tant de bo hi sigui, s'intentarà aprofitar. I si un dia hi arribem, hem de treballar per ser capaços d'alternar dues competicions. Això és un altre salt.

Com valora la manera com Eusebio ha gestionat l'herència de Machín?

Crec que ha estat un procés natural, que s'ha fet amb força normalitat, sense voler ser trencador ni transgressor. Intentant aprofitar els recursos que tenia el club. Eusebio sabia molt bé on arribava, quina plantilla tenia i d'on venia el Girona. Crec que ha estat intel·ligent i a poc a poc va entenent l'entitat, l'equip, els jugadors. Està aportant la seva idea, l'equip juga amb una idea força diferent. Pots jugar amb el mateix sistema i molt diferent, o amb sistemes diferents i de manera molt semblant. Ell va fent camí. Els jugadors feia molts anys que seguien una mateixa línia i tot té un temps d'anar-se adaptant.

Què és el que més li agrada d'Eusebio?

Estem molt contents amb Eusebio. És una persona molt llesta, molt tranquil·la, que ens aporta molta serenor. També és una persona de club, que entén molt bé i sap cap on vol anar el club. I fins i tot ell mateix diu que està aprenent com és l'entitat. Això és fantàstic.

Possiblement Machín hauria exigit reforçar els carrils abans?

No hem estat en aquesta situació. Hem treballat amb Machín i les dues parts hem treballat bé i en el mateix camí. Cada persona té la seva manera d'enfocar les coses, però tampoc hem d'oblidar que Machín va treure situacions difícils amb gent jove i de Girona que han ofert un gran rendiment. Cada entrenador té el seu perfil, la seva idea, el que li agrada més. És lògic. I nosaltres també ens hem d'adaptar, ser llestos i entendre'l ràpidament.

Eusebio ja ho havia fet al Barça, i sembla que no li tremola el pols per fer jugar Valery o posar Porro des del primer dia.

Sí. Això és així. El mister és un enamorat de la gent jove. Però és clar, els posa perquè són jugadors amb qualitat. Del planter, van pujant joves que poden tenir projecció en un futur. Això és un patrimoni molt important que tenim, i el mister, en aquest camí, ens ajuda molt.

El 2017 van celebrar un ascens històric. El 2018, la continuïtat a primera. El 2019, què voldria celebrar?

Cada vegada ens ho posem més difícil! Jo crec que, si ens tornem a salvar, és per celebrar-ho, per gaudir-ne. Establir-nos a primera, ser un club de primera divisió. És l'objectiu que tenim. Però això no és aquest any, sinó els següents. I no és fàcil any rere any estar tranquil.

Fa un any, Ferran Soriano deia que es podien convertir en el segon club de Catalunya. És un dels objectius?

L'objectiu del club és créixer més cada dia. El futur no sé on ens durà. Però sí que nosaltres competim a primera divisió com qualsevol altre. Això era un objectiu de club de creixement, d'ambició i de ganes de no quedar-nos aquí. Perquè, si no som ambiciosos, potser ens hem de plantejar que no fem bé al Girona. Mai hem de deixar de voler ser millors.

A l'estadi, van instal·lar les grades retràctils de preferent i gol nord el primer any, i la de gol sud el segon. Quin és el pròxim pas?

Dins les possibilitats, crec que hem deixat l'estadi amb una capacitat que és la real a dia d'avui, la que demana l'assistència de la nostra afició. Hem fet altres millores, com l'enllumenat, i se'n seguiran fent, per la comoditat i accessibilitat de la gent. Però entenem que a partir d'aquí hem de tenir la tranquil·litat d'esperar com ve el futur, els primers anys, per establir-nos a primera i després plantejar-nos altres actuacions.

Tot grades retràctils. Per què no hi ha cap reforma estructural?

Perquè crèiem que pel primer any a primera, fer coses a correcuita era dificultós pel temps i les condicions, i les grades retràctils eren una molt bona solució, com s'està demostrant, amb un cost assumible pel club. Ara estem tranquils, una mica coberts, i podem començar a pensar en altres coses.

La tribuna, petita i encara amb uralita. Tenen projectada la reforma?

La tribuna és el que dona, sí. Ens estem adaptant, dins les possibilitats que té l'estadi, per fer millores. Segurament s'hauran de fer coses, però encara no tenim clar com es faran. S'haurà de fer alguna millora perquè hi ha unes necessitats de cara a la temporada que ve, i ara estem mirant quines possibilitats tenim.

Més capacitat?

A dia d'avui, no ens plantegem més capacitat.

S'ho plantegen tot a Montilivi, ara que tenen la concessió? La casa del Girona és aquesta?

Aquesta és casa nostra. Nosaltres, sempre que decidim fer una cosa, estudiem totes les possibilitats. Hem de veure, quan ens ho plantegem definitivament, que tot això sigui viable a Montilivi, tenir totes les solucions que ens permetin estar aquí. Si no, haurem d'obrir també altres possibilitats.

Com ara deixar Montilivi?

Bé, s'ha d'estudiar tot. No sabem si es podrà fer. Hem de tenir tots els plantejaments.

La Vinya els ha donat un marge de tranquil·litat, però no estalvia la voluntat de fer una ciutat esportiva. És el moment de posar-s'hi d'una vegada?

En la ciutat esportiva, fa molt temps que s'hi està treballant molt. Estem avançant i en el moment que es pugui concretar una cosa, es farà. No hem deixat de treballar-hi mai perquè sabem que és el futur, però estem fent moltes inversions i tot ha d'anar sostingut en el temps.

Ja han trobat els terrenys?

Estem treballant en possibilitats. Ja veurem si són els definitius o no. Fins que les coses no es tanquen no es poden dir.

Això vol dir que ho tenen ben encarat...

Ho estem treballant. Altres vegades també hem tingut coses encarades que no han pogut ser. A vegades, hi pot haver terreny, però s'ha de poder fer. Els plans generals d'Urbanisme, els permisos d'institucions... No és tot trobar un terreny. El pots trobar, i ha de ser viable.

Haurem de fer gaires quilòmetres?

Tenim clar que ens hem de posar en un lloc que sigui viable per a tots. Estem intentant que estiguem a prop de Girona i que sigui còmode per a tothom. Quan decidim i quan tot això es pugui dur a terme, es veurà.

Serien més de 100.000 metres quadrats?

Estem parlant d'entre 100, 120 i 140.000 metres quadrats, per tenir un marge suficient per fer camps i les diferents zones que es necessiten. Després, depèn dels terrenys. Estem valorant les possibilitats.

Més metres i la possibilitat d'ubicar-hi un nou estadi, ho descarten?

No descartem res. Però és la mateixa resposta d'abans. Tot això ha de tenir una viabilitat, i no només per part nostra. No és tan fàcil. Tot té una història important darrere i molt més llarga del que sembla.

No n'han dit gaire res, però deuen haver anat avançant?

Hem anat avançant. Hem trobat coses que no han estat possibles. Acords que no s'han pogut materialitzar, o algun, per falta d'acord.

Quin ha estat el seu millor i pitjor moment com a president?

El millor, crec que és l'ascens a primera. Va ser especial. És un dia irrepetible. Era la primera vegada i fèiem un pas molt important per a la ciutat. El que es va viure aquells dos o tres dies ho defineix tot. De mal moment, no n'he tingut cap d'especial. Potser el primer any que ens vam quedar sense ascens, però també enteníem que estàvem en construcció i que era un pas més, una experiència més. Vam saber ser positius, dins la decepció. I segurament encara ens queden molts reptes que primer caurem i ens aixecarem.

S'hi veu molts anys?

Si una cosa ens mou, són les il·lusions. La il·lusió de continuar creixent, que encara tenim camí per fer, per millorar. No ho sé, si seran quatre dies o més. I no crec que sigui necessari fer-me aquest plantejament.

No ha format mai part del consell d'administració. Se sent còmode amb el seu paper?

Em sento tal com deia el primer dia. No ha canviat res. No crec que canviés res estar dins o fora. Al final, estic aquí perquè estic a gust, i a intentar sumar. Cadascú des de la seva feina.

Li ho han proposat?

No, no m'ho han tornat a proposar. Ho vaig deixar molt clar el primer dia, i tampoc sé si canviaria res.

Si li ho oferissin ara, s'ho plantejaria?

Segurament, quan t'ho plantegessin, t'ho pensaries. Però potser prendria la mateixa decisió.

Hi ha dos amos que controlen l'accionariat. Això és viable a llarg termini? Ara la connexió Guardiola-City és màxima, però no deurà durar sempre.

És que això no canviaria res. Estem dins un grup internacional, molt fort en el futbol mundial, que també té altres clubs. Ens estan ajudant molt. El Girona creix amb ell, com amb l'altre accionista, Girona Football Group [Pere Guardiola]. Els altres equips del grup no tenen aquest lligam i funcionen igual de bé. No canvia res. Ho tenim clarísim des del primer dia.

Els veu satisfets, els propietaris, amb l'evolució del club i la massa social?

Els veig amb ganes de continuar creixent, de ser més forts. Amb aquesta il·lusió. Contents, sí, però sobretot veus que aporten molt i que cada dia volen que això vagi a més, a millor. És la millor notícia. Tenim persones que coneixen molt bé la nostra terra, identificats amb Girona i la demarcació. El club el senten molt seu, el senten especial. Tenen ganes de seguir fent coses perquè el club vagi millorant.

Encara que algú digui que volen ser una versió B del Barça?

Cadascú té opinions. La propietat té molt clars els objectius i cap on anem. I crec que això ens dona tranquil·litat, visió de futur i de millora.

Van arribar a parlar d'un Montilivi amb entre 20.000 i 30.000 seients. Ara mateix sembla una utopia...

No, jo crec que la propietat parla d'això perquè té il·lusió de millorar. En el moment que es pugui millorar, es farà un estudi molt minuciós, molt preparat, per veure les necessitats que ha de tenir un estadi. No només ha de tenir espectadors, també moltes més coses. Comoditats, serveis... es farà un estudi profund de com ha de ser l'estadi. Tant de bo arribem a aquest punt, perquè encara estem lluny de tot això; és molt aviat.

Creu que han de créixer més a tota la demarcació, més enllà de la ciutat?

Sí, sens dubte, hem de créixer de moltes maneres per ser un club més gran. A la ciutat, que ve molta gent, i segurament on més és a la demarcació. Hem crescut molt als voltants de Girona, en distàncies curtes, i a poc a poc anem creixent més enllà. Hem de créixer fins i tot en els límits, al Maresme i a Osona. I treballem per fer-ho també a la Catalunya Nord.

I a nivell de país? El Girona ha de ser un ambaixador de Catalunya?

Hem de ser i som ambaixadors de Girona, de la ciutat i de la demarcació. És un sentiment que està molt arrelat als voltants del club. A partir d'aquí, nosaltres representem i tenim diferent gent de diferents ideologies i pensaments, que hem de respectar. Evidentment, et sents del territori on ets, això és natural i comprensible.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 28-12-2018, Pàgina 6
-L'Esportiu. Girona 28-12-2018, Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1526865-veig-els-amos-amb-ganes-de-ser-mes-forts-protagonistes-2018-protagonistes-2018.html